

Perdanți

Gabriela Mimi Boroianu

Perdanți

Își țese moartea pânza în juru-acestei lumi
Iar îngerii se pierd, cu aripile arse,
Tribut plătit hidoasei cu lacrimile-n pumni
Când semnul neputinței ni s-a-nfierat în oase...
Și mușcă ura-n carne și sângerăm blestem
Și ochii nu mai văd lumina bunătații,
Din întuneric ies fantasme și mă tem
Că suntem prizonieri în slujba "libertății"...
Cuvântul nu-i un scut, e sabia ce taie
În sufletele surde urechi de elefant
Dar surd e cel ce spatele de bună voie-ndoaie
Și refuzând să vadă rămâne un "perdant"...

de Gabriela Mimi Boroianu

15.11.2015